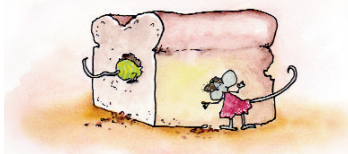

GEDICHTEN EN VERSJES OVER WONEN

Kerstbroodhuis

(door Annie M.G. Schmidt)

En wat deed die vrolijke
bakker Versluys?

Hij bakte een kerstbrood
zo groot als een huis

met mandeltjespers en sukade, met suiker d'rop en rozijn-
nen d'rin;

dat brood was bestemd voor de kerstkoningin
en het werd op een wagen geladen.

Zes paarden d'rvoor want de wagen was zwaar!

Ziezo, zei de bakker, daar gaan we dan maar.

Vooruit! naar de stad! al m'n paarden!

Daar gingen de paarden. Ze liepen in draf.

maar de wagen viel om en het brood viel eraf.

Boem bom! En het lag op de aarde.

De bakker zei treurig: Daar heb je 't al weer,
't is vies en 't is vuil en ik zal het niet meer
aan de kerstkoningin kunnen geven...

Hij reed met z'n kar en z'n paarden naar huis,
die treurige treurige bakker Versluys,
en het brood is daar achtergebleven.

Daar stond het reusachtige brood op de heij;
er kwamen een heer en een dame voorbij
die nergens een huis konden vinden.

Kijk daar nou 's even! Een brood! riep de man,
daar maken we samen een woninkje van!
we hebben een huis, m'n beminde!

't Moet uitgehold worden van binnen, da's waar, maar dat
kan gebeuren, dat is geen bezwaar.

We zullen direct maar beginnen.

Ze aten toen even een gang door het brood,
ze aten vier kamers erin, niet zo groot...
en het werd zo gezellig daarbinnen.

Ze knaagden wat ramen erin, voor de zon.

Ze maakten een schoorsteen en ook een balkon.

Ziezo, ze konden er wonen.

Daar zaten ze dan, heel gezellig en knus.

Ze vonden 't er fijn en ze kregen er dus

drie dochtertjes en een paar zonen. j

Als een van de kinderen zeurde: he toe,

he, mag ik een snoepje, dan antwoordde moe:

Neem dan maar een krent uit de muren!

De kinderen peuterden langzamerhand

de krenten uit de huiskamerwand

en dat kon niet eeuwig zo duren!

Want, weet je, die kinderen aten zoveel.

De vader riep dan: 'Weer een gat in 't perceel!
't Is werkelijk niet te geloven!

En moedertje zuchtte en kreunde en sprak:

O kijk toch 's, pa, weer een gat in het dak.

Ik zie al de sterren daar boven!

En soms zei de vader: Ik voel me zo flauw.

'k Heb trek in de gevel. Jij ook een stuk, vrouw? Ze kon-
den 't helaas maar niet laten.

Dan namen ze allemaal gauw weer en hap.

En moeder at stiekem een stuk uit de trap
en 't huis zat vol tunnels en gaten.

Nu is het huis op. Maar ze hebben genoten.

't Is op. En nu slapen ze onder de blote
HEMEL.

Allemaal kamertjes (bron onbekend)

In ieder huis zijn kamertjes,

kom kijk maar even rond

de zolder die zit bovenaan

de kelder in de grond.

De keuken en de woonkamer

de slaapkamer met bed.

Alleen het kleinste kamertje

is af en toe bezet.

Een droompaleis (bron onbekend)

De vogeltjes hebben een nest in een boom

de muisjes een hol in de grond

de haas heeft een kuiltje, gewoon in het veld

de slak draagt zijn huis liever rond

een pissebed zet ergens onder een steen

een spinnetje woont in een web

maar zie ik hun huisjes, dan vind ik meteen

dat ik echt een droompaleis heb!

Poetsen en boenen (bron onbekend)

Poetsen, boenen

schrobben en vegen

alle prullebakken legen

sponzen, stoffen,

zuigen, soppen

haasje is haast niet te stoppen

En zijn huis wordt schoon en helder

van de zolder tot de kelder

Maar als hij alles heeft gehad

moet hij zelf in bad!

GEDICHTEN EN VERSJES OVER WONEN

Trap is weggewaaid (Annie M.G. Schmidt)

Toen vader 's morgens wakker werd,
toen riep hij: wel verdraaid!
Kijk nou es wat er is gebeurd,
de trap is weggewaaid.

En moeder zei: Hoe moet dat nou?
Hoe komen we beneden?
De hele trap is weggewaaid,
met vijfenzestig treden.

De kinders kwamen uit hun bed
en riepen: Heerlijk zeg!
We kunnen lekker niet naar school,
want onze trap is weg.

En vader nam de telefoon
en belde naar 't kantoor.
Zeg baas, de trap is weggewaaid.
ik kan nietkomen hoor!

Maar ja, er was geen brood in huis,
geen melk, geen kaas, geen fruit;
ze konden het niet halen ook,
ze konden er niet uit.

Daar zaten ze, drie dagen lang.
Ze waren bleek en mager.
Want niemand kon naar boven toe,
geen bakker en geen slager.

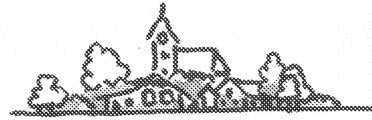
Toen belde vader 't vliegveld op
en riep: Hallo, hallo!
Stuurt u een helicoptertje
en krijgen we 't cadeau?

Er kwam een helicoptertje,
dat landde op het plat.
Het bracht hen naar beneden toe.
ziezo en dat was dat.
En moeder zei: Nu moeten wij
een nieuwe trap gaan bouwen.
Maar vader zei: Ach Bets, waarom?
We zullen 't zo maar houwen.

En voortaan houden ze 't maar zo.
Ze zijn nu erg tevreden.
Ze gaan per helicoptertje
omhoog en naar beneden.
En vader zegt: Nou zie je, Bets,
die trappen zijn maar ouderwets!

Buiten wonen

Mijn ouders die moesten zo nodig verhuizen.
We woonden in een grote stad.
Nu zitten we in een piepklein dorpje.
't Is geen dorp, het is een gat.
Waar zijn al mijn vriendjes waar ik mee speelde,
Een straat vol met vriendjes, waar 'k me nooit mee
verveelde?

Hier zijn geen vriendjes, 't is hier niks gedaan.
De jongens op straat kijken me met open mond aan.
Ons huis is heel mooi, maar 't is hier zo stil,
En dat is nou net iets wat ik niet wil.
O ik wou maar, dat
We weer woonden in een heel drukke, rumoerige stad.

Mijn ouders moesten zo nodig verhuizen.
We wonen in een bungalow.
Je ziet hier paarden, koeien, schapen.
Jongens, ik verveel me zo!
Hier zijn heel geen vriendjes, ik kan hier niet spelen.
Ach, vijf boerenjongens, die me niks kunnen schelen.

Hier zijn geen vriendjes, 't is hier niks gedaan.
De jongens op straat kijken me met open mond aan.
Ons huis is heel mooi, maar 't is hier zo stil,
En dat is nou net iets wat ik niet wil.
O ik wou maar, dat
We weer woonden in een heel drukke, rumoerige stad.

Vit: Hans Dorrestijn, de liedjes voor kinderen

